

Joels bok og den laodikeiske syvendedags adventistkirke – nummer førtifem

Jeff Pippenger

2026-02-12

Nummer førtifem

Gjennomgang

Tredje Mosebok tjuetre identifiserer tre prøver innenfor pinsetiden for de hundre og førtifire tusen. Å samordne løvhyttefestens første dag med pinsedagen, og deretter samordne de førti dagene da Kristus underviste disiplene ansikt til ansikt før sin himmelfart med førstegrødens dag, skaper en overordnet struktur som representerer de tre englers budskap.

Når «død, begravelse og oppstandelse» anvendes som ett enkelt profetisk veimerke med tre trinn, slik det fremstilles ved Kristi dåp, finner vi at fem dager etter oppstandelsen, på førstegrødens dag, inntreffer slutten på den sju dager lange usyrede brøds høytid som en hellig sammenkomst. Slik følger det, ved Kristi oppstandelse, som svarer til førstegrødeofferet, en periode på fem dager.

Ved slutten av den strukturen som dannes ved å samordne løvhyttefestens første dag med pinsedagen, finnes det et annet veimerke med tre trinn, også etterfulgt av fem dager som strekker seg frem til pinsedagen.

Mellom disse to «tretrinns-veimerkene etterfulgt av fem dager» er det en periode på tretti dager. Når vi samordner løvhyttefestens første dag med pinsedagen, forstår vi at fem dager før løvhyttefesten var soningsdagen. Ti dager før soningsdagen var basunfesten. De førti dagene da Kristus underviste ansikt til ansikt etter sin oppstandelse på førstegrødens dag, samordner seg fem dager etter basunfesten og fem dager før soningsdagen.

Det tredelte kjennemerket for hans «død, begravelse og oppstandelse», etterfulgt av fem dager frem til avslutningen av de usyrede brøds høytid, gjentas deretter tretti dager senere når det tredelte kjennemerket «basuner, himmelfart og dom» så etterfølges av fem dager frem til pinse. Det innledende tredelte kjennemerket defineres lett som ett kjennemerke med tre trinn, for det blir direkte identifisert som sådan ved Kristi dåp, som symboliserer hans «død, begravelse og oppstandelse». Dåpen var alfa for den hellige perioden på 1 260 dager, som kulminerte i hans «død, begravelse og oppstandelse», hvilket var omega for de 1 260 dagene.

Den tredelte veimerkingen ved slutten av pinsetiden må erkjennes gjennom profetisk anvendelse. I de femti dagene av pinsetiden finnes den samme strukturen ved begynnelsen og ved avslutningen. På grunnlag av prinsippet om at Kristus alltid illustrerer enden med begynnelsen, kan vi identifisere basunenes høytid, etterfulgt av himmelfarten, etterfulgt av forsoningsdagen, etterfulgt av fem dager, som én «tredelt veimerking etterfulgt av fem dager».

Vi prøver også de foreslåtte tre trinnene mot de bibelske retningslinjene for kjennetegnene ved hvert av de tre trinnene. Disse tre trinnene er gjentatte ganger framstilt i Guds Ord. De er de tre englene; de er forgården, det hellige og det Aller Helligste; de er Den Hellige Ånds verk i å overbevise om synd, rettferdighet og dom. Å identifisere basunhøytiden, himmelfarten og soningsdagen som disse tre trinnene forutsetter at hvert av trinnene er i samsvar med det etablerte bibelske vitnesbyrdet.

Basuner er et advarselsbudskap, og det er forbundet med den første engelen som roper: «frykt Gud». Kristi himmelfart er et symbol på herligheten ved Hans gjenkomst, for den andre formuleringen hos den første engelen er: «gi Ham ære». Forsoningsdagen er symbolet på dommen, og den tredje formuleringen hos den første engelen er: «hans doms time er kommet». Det finnes flere måter å fastslå at de profetiske kjennetegnene ved de tre trinnene i waymarken ved slutten av pinsetiden representerer de tre trinnene i det evige evangelium, hvor mange blir «renset, gjort hvite og lutret».

Når dette er slik, kan du da se at i det første veimerket med tre trinn blir førstegrødeofferet av bygg gitt, og i det siste veimerket av de tre trinnene blir førstegrødeofferet av hvete gitt. Du kan da se at de alfa tre trinnene i pinsetiden betegner usyret brød, men at omega-veimerket med tre trinn betegner syret brød. Du kan da endog se at det er i veimerket med tre trinn i begynnelsen at Kristus ble løftet opp for å dra alle mennesker til seg, og i det avsluttende veimerket med tre trinn blir fanen til de hundre og førtifire tusen løftet opp for å dra hedningene.

Den første og den tredje engel er den samme engel på det profetiske plan, for den første er begynnelsen—og den tredje er avslutningen. Den første alfa-engel kunngjør dommens åpning, og den siste omega-engel kunngjør dommens avslutning. Den første engels budskap ble bemyndiget ved Islams oppfyllelse den 11. august 1840, og den tredje engel ble bemyndiget ved en oppfyllelse av Islam den 11. september 2001. Søster White forteller oss at både den første og den tredje engels oppdrag var å opplyse jorden med sin herlighet. Andre vitner er tallrike, og de gir rikelig støtte for å identifisere strukturen i pinsetiden slik den er fremstilt i de femti dagene fra Kristi oppstandelse til pinsen, med de første tjueto versene i Tredje Mosebok tjue-tre og de siste tjueto versene i Tredje Mosebok tjue-tre. Mellom de to veimerkene, som utgjør et veimerke på tre trinn etterfulgt av fem dager, er det en periode på tretti dager som representerer den andre engel.

Det første veimerket med «tre trinn etterfulgt av fem» dager er den første engelen, de tretti dagene er den andre engelen, og det andre veimerket med «tre trinn etterfulgt av fem» dager er den tredje engelen. Disse tre trinnene omfatter hele pinsetiden fram til pinse, som deretter markerer begynnelsen på løvhyttefestens sju dager, som representerer utgytelsen av senregnet under søndagslovkrisen, begynnende med søndagsloven i De forente stater og vedvarende inntil Mikael står fram og menneskenes prøvetid avsluttes. Strukturen er guddommelig, men den frembringer noen alvorlige betraktninger.

Alvorlige overveielser

Det er tydelig at veimerket som er framstilt ved «basuner, himmelfart og dom», er lakmusprøven og den tredje prøven. Den tredje prøven er alltid lakmusprøven, der karakteren blir åpenbart, men

aldri utviklet.

«Karakteren åpenbares ved en krise. Da den alvorlige røsten ved midnatt forkynte: 'Se, brudgommen kommer; gå ut for å møte ham,' våknet de sovende jomfruene av sin slummer, og det ble synlig hvem som hadde gjort seg rede for begivenheten. Begge parter ble overrasket, men den ene var forberedt på nødsituasjonen, og den andre ble funnet uforberedt. Karakteren åpenbares av omstendighetene. Nødsituasjoner bringer karakterens sanne metall frem. En plutselig og uventet ulykke, sorg ved tap, eller krise, en uventet sykdom eller angst, noe som bringer sjelen ansikt til ansikt med døden, vil avdekke karakterens sanne indre. Det vil bli åpenbart om det finnes noen virkelig tro på Guds ords løfter eller ikke. Det vil bli åpenbart om sjelen blir opprettholdt av nåde, om det er olje i karet sammen med lampen.»

«Prøvelsens tider kommer over alle. Hvordan bærer vi oss ad under Guds prøve og lutring? Slokner våre lamper? eller holder vi dem fremdeles brennende? Er vi beredt for enhver nødsituasjon ved vår forbindelse med Ham som er full av nåde og sannhet? De fem kloke jomfruene kunne ikke meddele sin karakter til de fem dårlige jomfruene. Karakteren må dannes av oss som enkeltindivider.» Review and Herald, 17. oktober 1895.

Når veimerkets høytid med basunblåsning kommer, er din karakter for evig beseglet, du blir løftet opp som et banner, og dine synder blir for evig utslettet. De tre trinnene representerer tre aspekter ved beseglingen. Ankomsten av budskapet om Midnattsropet åpenbarer dem som har olje og som blir løftet opp som et banner idet deres synder blir fjernet. Budskapet, verket og seglet er alle ett og samme veimerke. Det er et veimerke «som bringer sjelen ansikt til ansikt med døden» på grunn av en «uventet ulykke». Islams basun representerer denne «uventede ulykken». På det tidspunkt blir budskapet: «Se, brudgommen kommer», forkynt fem dager i forveien for søndagsloven, hvor budskapet forandres til den tredje engels høye rop.

De tre trinnene i veimerket er identifiserende elementer i beseglingen av og opphøyelsen av de hundre og førtifire tusen, like før søndagsloven. Det er tydelig at lakmustesten «basuner, himmelfart og dom» har vært representert ved leirmøtet i Exeter. De fem dagene mellom forsoningsdagen og pinse representerer de sekstiseks dagene fra slutten av leirmøtet i Exeter den 17. august til den 22. oktober 1844, da døren ble lukket. Disse sekstiseks dagene i millerittisk historie illustrerer de siste dager, og i denne sammenheng illustrerer de forkynnelsen av budskapet om midnattsropet ved de hundre og førtifire tusen.

De fem dagene fram til pinse samsvarer med de sekstiseks dagene da millerittene forkynte budskapet om Midnattsropet, som også ble forutskygget ved Kristi triumferende inntog i Jerusalem. Det første av de tre trinnene er basunhøytiden, som er den sjuende basun, eller det tredje ve, eller islam i de siste dager, og Kristi triumferende inntog ble forutgått av løsningen av et esel.

Profetisk sett viser dette at løsningen av eselet markerer begynnelsen på det triumferende inntog, som er midnattsropet. Bibelens profeti skal anvendes i de siste dager på det sjette riket i Bibelens profeti — jorddyret, De forente stater. Islam vil slå til mot De forente stater, slik det gjorde den 11. september, og dermed markere begynnelsen på forkynnelsen av midnattsropet med et betydningsfullt angrep mot De forente stater fra islam, og avslutningen på forkynnelsen av

midnattsropet med enda et betydningsfullt angrep mot De forente stater fra islam, for Jesus illustrerer alltid enden på en ting med begynnelsen på en ting.

Pinsens budskap er budskapet om det høye rop, og det høye rop er ganske enkelt en opptrapping av midnattsropets budskap. I millerittisk historie endte midnattsropet da døren ble lukket den 22. oktober 1844, og det ender når døren lukkes ved søndagsloven i de siste dager. På pinsedag forkynnte Peter Joels budskap, og pinsen er omega-avslutningen av midnattsropet, så alfa-begynnelsen av midnattsropet må Peter, av profetisk nødvendighet, også fremlegge Joels budskap. Ved midnattsropet er Peter i Apostlenes gjerninger kapittel to, i den øvre salen ved den tredje time, og deretter, på samme dag ved den niende time, er han i templet og forkynner Joels budskap.

Peter er symbolet på de hundre og førtifire tusen ved pinse, som er slutten på Midnattsropet, og han er symbolet på de hundre og førtifire tusen ved begynnelsen av Midnattsropet. Beseglingen og oppreisningen av de hundre og førtifire tusen begynner med løsningen av eselet idet islam slår til. Da millerittene forlot leirmøtet i Exeter, bar de budskapet som en flodbølge, og typologisk foregrep de de hundre og førtifire tusen som gjentar den erfaringen.

Denne anvendelsen blir mer alvorlig når du erkjenner at Peter representerer dem som forkynner Midnattsropets budskap ved pinsetidens lakmusprøve og tredje prøve. Den tredje time for Peter ved pinse plasserer ham i øvresalen, og øvresalen er også de ti dagene før pinse. Den andre prøven i pinsetiden er den tretti dager lange tempelprøven som følger etter den grunnleggende prøven. Den andre prøven i templet krever at de trofaste ved tro går inn i Det Aller Helligste, hvor deres synder blir utslettet, og hvor de ved tro sitter med Kristus i himmelske steder. Apostlenes gjerninger opplyser oss om at Peter begynte sin preken over Joels bok ved den tredje time i øvresalen, og deretter var han i templet ved den niende time.

Men Peter stod fram sammen med de elleve, hevet sin røst og talte til dem: Judeas menn og alle dere som bor i Jerusalem, dette være kjent for dere, og lån øre til mine ord! For disse er ikke drukne, slik dere mener; det er jo bare den tredje time på dagen. Men dette er det som er talt ved profeten Joel. ... Peter og Johannes gikk sammen opp til tempelet ved bønnetimen, som var den niende time. Apg. 2:14–16; 3:1.

Kristus ble naglet til korset i den tredje time, og Han døde i den niende time. Hans død, begravelse og oppstandelse er ett veimerke med tre trinn. Det tredje trinnet, førstegrødens dag, innleder de femti dagene som avsluttes ved pinse. I alfaen av pinsetiden utgjør den tredje og den niende time en tydelig kontrast, for Kristus var levende i den tredje time og død i den niende. Peter var i øvresalen i den tredje time og i tempelet i den niende.

Pinsetidens periode på femti hellige dager på Kristi tid var en hellig profetisk periode som stod i direkte forbindelse med profetien om to tusen tre hundre år. Den var særlig knyttet til den siste uken av de fire hundre og nitti årene for den jødiske nasjon i Daniel 9. Denne hellige uken, da Kristus stadfestet pakten, var delt i to like perioder på 1 260 profetiske dager. Hjertet i den uken var korset. Korset identifiserer den tredje og den niende time, og Peter gjør det samme ved pinse. I år 34, ved slutten av den samme hellige uken, da Kornelius sendte bud etter Peter fra Caesarea

Maritima, var det den niende time.

Det var en mann i Cæsarea ved navn Kornelius, en høvedsmann ved den hæravdeling som ble kalt den italienske avdeling, en from mann, som fryktet Gud med hele sitt hus, gav folket mange almisser og alltid bad til Gud. Omkring den niende time på dagen så han tydelig i et syn en Guds engel komme inn til ham og si til ham: Kornelius! Da han så på ham, ble han grepet av frykt og sa: Hva er det, Herre? Og han sa til ham: Dine bønner og dine almisser er steget opp til påminnelse for Gud. Send nå menn til Joppe og la hente en Simon med tilnavnet Peter. Apostlenes gjerninger 10:1–5.

Den neste dagen gikk Peter opp på taket for å be omkring den sjette time.

Neste dag, mens de var på reise og nærmet seg byen, gikk Peter opp på taket for å be ved den sjette time. Han ble meget sulten og ønsket å spise; men mens de gjorde i stand maten, kom han i henrykkelse. Og han så himmelen åpnet og et kar komme ned til ham, liksom et stort klede bundet sammen i de fire hjørner og senket ned til jorden. I det var alle slags firføtte dyr på jorden og ville dyr og krypdyr og himmelens fugler. Og det lød en røst til ham: Stå opp, Peter, slakt og et! Men Peter sa: Aldeles ikke, Herre! For jeg har aldri spist noe vanhellig eller urent. Og røsten talte igjen til ham for annen gang: Det som Gud har rensset, må ikke du kalle vanhellig. Dette skjedde tre ganger; og straks ble karet tatt opp igjen til himmelen. Apostlenes gjerninger 10:9–16.

Kallet til Peter om å komme til Cæsarea skjer ved den niende time, når en engel kommer for å tale til Kornelius. Kornelius representerer Guds andre barn som kalles ut av Babylon ved søndagsloven. Engelen som kommer ved søndagsloven, er den annen røst i Åpenbaringen atten, som kaller dem som ennå er i Babylon, til å flykte. Peter er de hundre og førtifire tusen, og Kornelius er arbeiderne i den ellevte time, som for Peter fremstilles som urene dyr. Forholdet mellom Peter og Kornelius er forholdet i Åpenbaringen syv, hvor de hundre og førtifire tusen identifiseres i forbindelse med den store skare. Peter fikk tre ganger befaling om å stå opp, slakte og ete. Som de hundre og førtifire tusen er kallet fra Kornelius det sted hvor banneret får befaling om å reise seg.

Kornelius er i Caesarea Maritima, som undertiden kalles Cæsarea ved havet. Åpenbaringen sytten underretter oss om at «vannene» «er folk og skarer og nasjoner og tungemål». Vannene er dem som står utenfor Guds kirke, og i Åpenbaringen så vel som i Peters syn av de urene dyrene representerer tallet fire hele verden. Fire forskjellige dyr er i Peters syn, og de kommer ned i en duk som holdes i sine fire hjørner. Forholdet mellom Peter og Kornelius er også fremstilt ved Noah og dyrene som gikk inn i arken.

Peter var i Joppe, som betyr «lys og vakker», for som et symbol på de hundre og førtifire tusen er Peter det lyse og vakre banner for hedningene. Den niende time våkner hedningene opp til banneret, som Søster White identifiserer som sabbaten, Guds lov, den tredje engels budskap og misjonærene rundt om i verden som bærer budskapet for de siste dager. Kornelius ble vekket til banneret da engelen kom ved den niende time i Cæsarea ved havet. Budskapet ved pinse-søndagsloven går deretter til verden—havet.

Oppreisningen av banneret fremstilles også som at Herrens hus blir opphøyd over fjellene, og Peter ba på taket i den vakre, strålende byen Joppe i den sjette time, like før søndagsloven i den niende time. Når de hundre og førtifire tusen blir beseiget, vil omstendighetene i verdenskrisen føre Guds andre barn, som fremdeles er i Babylon, til å søke etter lys. De blir ledet til å finne Peter på taket av huset i Joppe.

Peter var også i Cæsarea Filippi i Matteus seksten. Cæsarea Filippi ved foten av Hermonfjellet hadde samme navn som Cæsarea ved havet, men det forelå en tydelig kontrast, ettersom den ene byen lå på landet og den andre ved havet. Kristi korsfestelse ved den tredje time og Hans død ved den niende, angir en tydelig kontrast mellom liv og død. Peter ved Pinsens tredje og niende time angir en tydelig kontrast fra salen ovenpå og til templet. Cæsarea på landet eller Cæsarea ved havet representerer den nødvendige profetiske kontrasten mellom den tredje og den niende time, men det finnes ingen direkte henvisning til den tredje time da Peter var i Cæsarea Filippi. På to eller tre vitners utsagn blir en sak stadfestet, og med den tredje og den niende time ved korset og også på Pinsedagen blir begge framstillingene representert ved én og samme person, enten Kristus levende eller i graven, eller Peter i salen ovenpå eller i templet.

Det tredje vitnesbyrdet om en tredje og niende time ved de to Caesarea'er identifiserer Peter som hovedpersonen i begge tilfeller, slik Kristus var i begynnelsen av pinsetiden og Peter ved slutten av den samme tiden. Alfa-karakteren i den tredje time er den samme som omega-karakteren i den niende time, og gir ett vitnesbyrd om at Caesarea Filippi er alfaen av de to Caesarea'er. Det andre vitnesbyrdet er at navnet på begge byene er det samme, slik at navnet på hovedpersonen og navnet på byen er det samme. Et tredje vitnesbyrd er kontrasten mellom land og hav. Da Peter var i Caesarea Filippi, var det den tredje time. Her blir budskapet enda mer alvorlig.

Det er riktig å sammenstille to byer med samme navn, hvilket er det vi gjør, men vi innlemmer også den tredje og niende time i anvendelsen på grunnlag av Kristi vitnesbyrd på korset og Peters vitnesbyrd på pinsefestens dag. Ved å føre de tre linjene sammen – Kristi tredje og niende time, Peters tredje og niende time ved pinsefesten – fastslår vi den tredje time ved Cæsarea Filippi. Den selvsamme profetiske logikk skal anvendes på Kornelius ved den niende time, Peter ved den sjette time og deretter Peter ved Cæsarea Filippi ved den tredje time.

Peter er ved alle de tre veimerker; Kornelius er ved den sjette og niende time sammen med Peter, men ikke ved den tredje i Caesarea Filippi. Linjen er knyttet sammen, for hvert trinn er henholdsvis den tredje, sjette og niende time fra Caesarea Filippi til Joppe til Caesarea Maritima. Begge Caesarea-byene hadde sine kulturelle røtter knyttet til både Hellas og Roma, men Caesarea Filippis særpreg var legemliggjørelsen av en avsidesliggende, mystisk hedenskap, og Caesarea ved havet var et kommersielt og administrativt sentrum som forente gresk kultur med romersk styre. Caesarea Filippi var et symbol på kirkepolitikk, og Caesarea Maritima på statspolitikk.

På linjen fra Cæsarea til Cæsarea er Joppe det midterste trinnet av tre trinn. De tre trinnene er representert ved den tredje, sjette og niende time. Cæsarea ved havet i den niende time er søndagsloven, når evangeliet går til hedningene. Tre timer tidligere, i den sjette time, er Peter i Joppe, den lyse og skinnende by. Tre timer før dette er Peter ved basunenes høytid i den tredje

time. Cæsarea til Cæsarea er perioden for midnattsropet. Peter representerer dem som forkynner midnattsropet fra begynnelsen og helt til avslutningen, for Jesus samordner alltid begynnelsen med avslutningen. Midnattsropet begynner med at asenet blir løst ved waymarket for basunenes høytid, hvor Peter forkynner Joels budskap.

Peter befinner seg ved løvhyttfestens tresidige veimerke: basunhøytiden, himmelfarten, etterfulgt av dom. Ved dette veimerket i Matteus seksten reises spørsmålet om hvem Kristus var. Peters navn blir forandret, og det blir av Kristus fastslått at det er på denne klippe Han bygger sin menighet. Klippen som tempelet er bygd på, er grunnvollen, og Peter i Cæsarea Filippi er den første engels budskap, som er grunnvollens budskap. Når Peter kommer til det neste trinnet, i Joppe, farer han opp slik Kristus gjorde ved slutten av de førti dagene med ansikt-til-ansikt-undervisning. Himmelfarten er også en parallell til korset, frelseshistoriens fremste bannertegn; og korset er delt i to deler, med de to røverne, forhengets flenge inn til Det Aller Helligste og mørket og timene.

Fra den sjette time ble det mørke over hele landet inntil den niende time. Og omkring den niende time ropte Jesus med høy røst og sa: Eli, Eli, lama sabaktani? det vil si: Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg? Matteus 27:45, 46.

I Joppe, ved den sjette time, befinner Peter seg ved et profetisk skillepunkt, mellom de fortapte og de frelste, mellom lys og mørke, og mellom begynnelsen og avslutningen av Midnattsropet. Dette bruddet understreker overgangen fra den laodikeiske bevegelsen av de hundre og førtifire tusen til den filadelfiske bevegelsen av de hundre og førtifire tusen. Det markerer den fullstendige forkastelsen av den laodikeiske syvendedags adventistkirken. Den lukkede domsdøren, fremstilt ved forsoningsdagen, kommer fem dager før den pinsemessige søndagsloven. Denne dommen forutgår av himmelfarten, og før den kommer basunbudskapet. Disse tre trinnene representerer veimerket hvor Guds segl blir innprentet, og Midnattsropets budskap blir forkynt av den seirende kirke for dem som er representert ved Kornelius.

Peter forkynner budskapet ved pinse, og pinse markerer slutten på budskapet om Midnattsropet. Det er derfor av profetisk nødvendighet at Peter også forkynner budskapet ved begynnelsen av perioden for Midnattsropet. Begynnelsen illustrerer alltid slutten. Peters budskap om Midnattsropet blir gitt kraft når islams esel løses, og angriper De forente stater, slik det igjen gjør ved søndagsloven. At Peter forkynner budskapet ved pinsens tredje og niende time, identifiserer begynnelsen og avslutningen på Midnattsropet.

I den linjen vi betrakter, innleder de førti dagene som ender ved Kristi himmelfart, også de ti dagene på øvresalen. Fem dager inn i de ti dagene viser soningsdagen at Israels synder er blitt utslettet, og menigheten har gjort seg rede. Det var i den tredje time at Peter var på øvresalen ved pinse. I den niende time av søndagsloven forandres budskapet fra midnatt til det høye rop.

Forkynnelsen av budskapet om Midnattsropet ved Peter finner sted når han er i den tredje time. Dette budskapet er kjennetegnet ved basunhøytiden, når eselet løses, og ved Cæsarea Filippi, og Cæsarea Filippi er også Panium. Panium er fremstilt i vers tretten til femten i Daniel elleve. Peter identifiserer ikke bare et islamsk angrep på De forente stater når eselet løses ved begynnelsen av forkynnelsen av Midnattsropet, men Peter er samtidig ved slaget ved Panium som leder til

søndagsloven. Slaget ved Panium er en parallell hendelse til det islamske angrepet på De forente stater.

Vi vil fortsette med disse tingene i den neste artikkelen.